

عجیب و غریب ترین زندگی‌ها!

باورش سخت است که در دنیای امروز هستند کسانی که زندگی عجیبی دارند؛ هواپیما می خورند، در غار زندگی می کنند و ...

راضیه حسینی | خبرنگار

پرونده

هر کدام از ما شیوه مخصوص به خودمان را برای زندگی داریم. بعضی شب بیداریم و تا مطمئن نشویم ۹۰ درصد مردم شهر خواب هستند، چشمان مان بسته نمی شود! یکی ورزشکار است و آن یکی تنها ارتباطش با ورزش، نشستن پای تلویزیون و تخمه شکستن هنگام پخش مسابقه فوتبال است و... سبک زندگی بسیاری از ما متفاوت از همدیگر است ولی در دایره آدم‌های عادی و معمولی می‌گنجیم. جالب این جاست که بین ما انسان‌ها کسانی هستند که به دلیل شیوه خاص زندگی معروف شده‌اند. یعنی تفاوت‌های شان آن قدر زیاد است که با شنیدن اوضاع زندگی روزمره‌شان، احتمالاً اولین تغییر در چشمان مان ایجاد شود و هر کدام اندازه یک گردو بزرگ شوند! البته این شیوه خاص و عجیب لزوماً مثبت نیست ولی آن قدر خاص است که آن‌ها را در دنیا معروف کرده است. در این پرونده می‌خواهیم به موضوع عجیب‌ترین سبک زندگی‌های پر از بی‌وادم‌هایی که معلوم نیست از کجا و چرا تصمیم گرفتند طوری زندگی کنند که لقب عجیب‌ترین سبک زندگی را از آن خود کنند.

جوانی امروزی که به شیوه اجدادش زندگی می کند

همه ما از زندگی غارنشینی انسان‌های اولیه شنیده‌ایم. این که چطور برای تهیه غذا باید به دنبال شکار می‌رفتند، از خودشان در مقابل حیوانات درنده وحشی محافظت و با سختی بسیار زندگی می‌کردند. کدام یک از ما حاضریم لم دادن روی کاناپه نرم در حالی که یک بشقاب پر از تنقلات جلوی میز است و تلویزیون هم برنامه محبوب مان را پخش می‌کند، و لکنیم و روی سنگ‌های سفت و سخت غار بنشینیم و خرگوشی را که باز حمت شکار کرده‌ایم روی آتش، کباب کنیم؟ شاید هیچ کدام ولی «پاول ساپوژینکو» جوانی است که غار را به خانه گرم و نرمش ترجیح داده و تصمیم گرفته است به سبک اجداد خود زندگی کند. این جوان روسی؛ سال‌ها به عقب بازگشته و تصمیم گرفته است در غاری به شیوه کاملاً ابتدایی زندگی کند. پاول ۲۴ ساله برای این منظور به روستایی دور افتاده رفته و غاری پیدا کرده و الان ماه‌هاست در آن مشغول زندگی است. غذایش را از طبیعت به‌دست می‌آورد و دور از رفاه‌روی و امکاناتی است. تصور کنید ماه‌ها دور از اینترنت و تلفن همراه آن‌ها باشید و از اتفاقات جهان هیچ خبری نداشته باشید و....

سربازی که ۲۸ سال از دشمن فرار کرد

جنگ جهانی دوم خرابی‌های بسیاری را در کشورهای مختلف به وجود آورد. زنان و مردان زیادی تحت تأثیر این جنگ زندگی شان نابود یا دست‌خوش تغییرات بسیاری شد اما شاید عجیب‌ترین تأثیری که این جنگ از خودش بر جای گذاشت مربوط به «هیرو اونودا» است. سربازی که سبک زندگی خود را به دلیل این جنگ تغییر داد و سال‌ها در خفا زندگی کرد. اونودا از سال ۱۹۴۴ تا ۱۹۷۲، به مدت ۲۸ سال از ترس آمریکایی‌ها در یک غار جنگلی زیرزمینی با دو نفر از ساکنان بومی آن محل زندگی کرد. نکته جالب این جاست که او حتی بعد از این که اعلامیه پایان جنگ را دید هم حاضر نشد که از محل اختفایش بیرون بیاید و به زندگی عادی بازگردد. ترس این سرباز به حدی بود که سال‌ها غارنشینی را به زندگی عادی و روزمره ترجیح داد تا مبادا به دست نیروهای دشمن بیفتد. گویا نیروهای دشمن به جزیره‌ای که اونودا به آن اعزام شده بود حمله کردند و آن‌ها بیشتر همزمان این سرباز را کشتند اما اونودا توانست از دست آن‌ها جان سالم به ببرد.

زنی که ۱۴ ساعت در آب رودخانه زندگی می کند!

«پاتارونی گوش» زنی ۶۵ ساله و هندی است که ۲۰ سال است از طلوع تا غروب آفتاب، خود را تا گردن در آب رودخانه فرو می‌برد. او ساکن منطقه غربی بنگال است و ۱۲ تا ۱۴ ساعت از روز را در آب فرو می‌رود. با غروب آفتاب از رودخانه خارج می‌شود و به کارهای زندگی خود می‌رسد. البته این کار او دلیل دارد و همین طوری بی‌خود نصف روزش را وسط آب نمی‌گذراند! این خانم میان سال به دلیل بیماری پوستی که ۲۰ سال پیش گرفتارش شد و از پس هزینه‌های سنگین در مان‌برنیهام، تصمیم گرفت تن به آب بزند. بیماری او بانور خورشید شدت می‌گیرد و تنها راه تسکین درد بیماری، آب است. این زن هندی هم تصمیم گرفت با طلوع خورشید در آب فرو رود تا غروب همان جا بماند تا از التهاب و درد در امان باشد.

مردی که حتی هواپیما هم می خورد!

خوراک قسمت مهمی از زندگی ما را تشکیل می‌دهد. ما با چیزی که می‌خوریم و می‌نوشیم، سبک زندگی خودمان را تعیین می‌کنیم. بعضی گیاه‌خوار می‌شویم و تصمیم می‌گیریم به گوشت هیچ حیوانی لب نزنیم. یک سری بدون هفته‌ای چند پرس چلو کباب با مخلفات، قوت و نیرو ندارند و انگار اصلاً غذا نخورده‌ایم! بین سبک‌های مختلف غذا خوردن نوع دیگری هم هست که فقط منحصر به یک فرد است. «میشل لوتیتوی فرانسوی» مردی است که همه چیز می‌خورد. از تلویزیون تا دوچرخه‌ها، از آهن

تا شیشه ویلاستیک. هیچ وسیله‌ای را برای خوردن رد نمی‌کند البته اندازه و حجم آن وسیله هم بسیار مهم است. مثلاً آقای لوتیتو، دو سال زمان صرف کرد تا یک هواپیما را بخورد! می‌گویند او معده وروده‌ای با دوبرابر ضخامت افراد طبیعی و اسید گوارشی با قدرت غیر معمول دارد یعنی معده وروده این مرد فرانسوی در جهان بی‌نظیر است و به این دلیل هم هیچ‌وقت گرسنه نمی‌ماند. احتمالاً پذیرایی از میشل لوتیتو باید کمی سخت باشد، امکان دارد اگر کمی غذا در سرمیز برسد یا به اندازه نباشد قسمتی از اثاثیه منزل تان، جایگزین شام یا ناهار شود! واقعاً خوردن تلویزیون، کولر، دوچرخه و... چه حسی دارد و چه مزه‌ای هستند؟ لطفاً پی امتحانش نروید چون نه معده‌دو برابر ضخیم دارید و نه اسید گوارشی با قدرت عجیب و غریب!

زندگی با ۷۰۰ گربه در یک خانه!

زندگی با حیوانات خانگی مثل سگ و گربه این روزها در دنیا بسیار زیاد شده است. در نگاه اول سبک زندگی خانم لاتانزیو، طبیعی به نظر می‌آید. او با گربه‌ها زندگی می‌کند و این کاملاً عادی و طبیعی است. قضیه وقتی جالب و عجیب می‌شود که از تعداد گربه‌های حاضر در منزلش باخبر شوید. «لینا» روزانه نزدیک به ۷۰۰ گربه در خانه‌اش نگهداری می‌کند. این خانم اهل کالیفرنای آمریکا از سال ۱۹۸۱ شروع به این کار کرده و از آن زمان تا حالا نزدیک به ۱۹ هزار گربه خیابانی را بزرگ کرده و به طبیعت بازگردانده است. با این تعداد از گربه نمی‌توان به درستی گفت که «لینا» در محل زندگی‌اش از گربه‌ها نگهداری می‌کند یا گربه‌ها در خانه‌شان خانم لینا را پذیرفته‌اند.

۱۸ سال زندگی در سالن انتظار فرودگاه!

سفر، جزئی از زندگی خیلی از ما انسان‌هاست. گاهی این سفرها کاری هستند و گاهی نیز تفریحی. شاید برای شما هم پیش آمده باشد که در بین سفرهای تان ساعتی را به دلیل تأخیر پرواز در فرودگاه منتظر مانده باشید. زمانی که حسایب اصحاب تان خالی می‌شود و وقتی فکر می‌کنید که هدر رفته قرار می‌کشد و داشتید و جلسه‌ای که باید به موقع می‌رسید اما این تأخیر چند ساعت بوده است؟ چقدر وقت تان را گرفته است؟ «مهران کریمی ناصری» پناهجوی ایرانی ۱۸ سال در فرودگاه شارل دوگل پاریس منتظر خروج مانده است! او از سال ۱۹۸۸ در فرودگاه دوگل پاریس به مدت ۱۸ سال زندگی کرد و این انتظار جزئی از زندگی او شد. مهران کریمی به کشورهای مختلفی تقاضای پناهندگی داد ولی موفق نشد. او به دلیل این که تمام مدارکش را گم کرده بود، به هیچ کشوری نتوانست پناهنده شود و با چمدان و ساکش ۱۸ سال در فرودگاه زندگی کرد. زندگی که همیشه در انتظار طی شد و سالن فرودگاهی که انگار خیال‌ها کردن مهران کریمی را داشت. مهران هر روز شاهد رفت و آمد مسافران بسیاری بود. همه مانند او چمدان و ساک داشتند، البته با تفاوتی بزرگ؛ آن‌ها از سالن انتظار فرودگاه می‌گذشتند و پی زندگی شان می‌رفتند ولی زندگی مهران کریمی ۱۸ سال در سالن فرودگاه شارل دوگل پاریس متوقف ماند، تا این که به اجبار، بیماری را به او اجازه خارج شدن از فرودگاه و رفتن به بیمارستان را داد.

سکونت در کمد خانه‌های مردم!

این یکی شاید از همه عجیب‌تر باشد. فکر کنید در کمد خانه‌تان را که باز کردید دوتا چشم‌بینید که صاف و مستقیم به‌تان زل زده‌اند. احتمالاً اول از خودتان می‌پرسید که این انسان است یا روح؟ «تاسکو هوریکاو» زنی ۵۸ ساله است که در کمد خانه‌های مردم زندگی می‌کرد. این خانم مسن می‌گوید؛ ی خانمان است و به همین دلیل در کمد خانه‌های مردم زندگی و از غذا و وسایل آن‌ها استفاده می‌کرد. نکته جالب این جاست وقتی «هوریکاو» را دستگیر کردند، مدت یک سال بود که در کمد خانه پیرمردی ۵۷ ساله زندگی می‌کرد بدون این که پیرمرد متوجه حضورش شده باشد! درست است که مردان زیاد به دوروبرشان توجهی ندارند ولی تا این حد که یک نفر یک سال در خانه‌شان بخورد و بخوابد و اصلاً متوجه نشوند، دیگر باور کردنی نیست. شاید نباشد از این به بعد هر چند وقت یک بار به

جوانی که با ۲۰۰ هزار سوسک در خانه‌اش زندگی می کند

زنی که از طلوع تا غروب در آب رودخانه زندگی می کند

زوج انگلیسی که شبیه مردم قرون ویکتوریا زندگی می کند

کمد‌های خانه‌تان سری بزنی دو آن‌ها را برسی کنید! هر چند داخل کمد زندگی کردن در کشور ما تقریباً امکان‌پذیر نیست، چون کم‌دی نیست که از زیر دست کدبانوهای ماسلیقه ایرانی در پرو و حتی یک عنکبوت چندمیلی متری را هم در آن باقی نمی‌گذارند، چه برسد به یک آدم!

زندگی یک زوج به سبک قرون ویکتوریا

فکر کنید دارید از خیابان رد می‌شوید که یکپرفردی با لباس‌های مخصوص دوره‌ای متعلق به چند صد سال پیش از کنار تان می‌گذرد. احتمالاً بعدش دنبال دوربین و کارگردان می‌گردید ولی خبری از فیلم برداری نیست. فکر می‌کنید خیالاتی شدید ولی نه. کاملاً درست دیده‌اید. یک زوج انگلستانی تصمیم گرفته‌اند به شیوه قرون ویکتوریا زندگی کنند. خانم سارا کریسمن و همسرش تصمیم گرفتند مثل دوران ویکتوریا لباس بپوشند. آن‌ها حتی خانه و لوازم منزل شان را هم به شیوه دوران ویکتوریا درست کرده‌اند. این زوج جوان عصر فناوری را زدن دو با خودشان گفتند: «اگر نمی‌شود سوار ماشین زمان شد و به قدیم سفر کرد، ایرادی ندارد ما گذشته را به امروز می‌آوریم و از زندگی به سبک قدیم لذت می‌بریم.» البته نباید از نقش پررنگ همسر خانم سارا کریسمن گذشت. او بود که جرعه این فکر را با هدیه دادن یک لباس دوران ویکتوریا به خانم کریسمن زد. معلوم نیست همسر خانم کریسمن حالا از دادن این هدیه پشیمان است یا خوشحال. البته احتمالاً تصورش را هم نمی‌کرد که یک کادو، مسیر زندگی‌اش را این گونه تغییر دهد و از عصر فناوری برون‌د به دوران ویکتوریا.

زندگی با سوسک‌های چندانش آور!

احتمالاً ۹۹ درصد تان بعد از خواندن یا حتی در حین خواندن این نوع زندگی، حسایی چندش‌تان می‌شود. سوسک، بله، موجودی چندش‌آور به نام سوسک حیوان خانگی محبوب «کایل کاندیلیان» جوان است. او با سوسک‌ها زندگی می‌کند و رابطه عجیبی با آن‌ها دارد. این جوان ۲۰ ساله اهل آمریکا، گنجینه‌ای دارد که داخلش ۲۰۰ هزار نوع سوسک را از ۱۳۰ نژاد مختلف نگهداری می‌کند. زندگی‌ما، بر، پلنگ و گرگ را شاید بشود تحمل کرد ولی زندگی با سوسک، آن‌هم نه یک یادوتا بلکه از انواع و اقسام و نژادهای مختلف را دیگر نمی‌شود به راحتی تحمل کرد. این سبک از زندگی برای ما که همیشه بایک نژاد مخصوص به نام «سوسک‌های بالدار» درگیر هستیم و هر جا بینیم با میایی به استقبال شان می‌رویم اصلاً قابل تصور نیست ولی این جوان ۲۰ ساله طوری عاشق سوسک‌هاست که نژادهای مختلف شان را پیدا کرده است و نگهداری می‌کند. اتاق کایل، یکی از معدود جاهایی است که سوسک‌ها می‌توانند با آرامش خاطر و بدون ترس از افتادن یک میمایی روی سرشان و پخش شدن دل‌وروده‌شان روی زمین، از زندگی لذت ببرند.

عموحاجی، کثیف‌ترین مرد ایران!

بین سبک‌های عجیب زندگی این یکی وطنی است و در همین ایران خودمان اتفاق افتاده است. «عموحاجی» شیرازی ۶۰ سال حمام نرفته است. این پیرمرد که لقب کثیف‌ترین مرد ایران را به خودش اختصاص داده از آب و تمیزی‌گریزان است. جالب این جاست نه تنها نزدیک آب نمی‌رود بلکه به هر نوع غذایی که کمی بهداشتی باشد و رنگ و بوی تمیزی داشته باشد لب نمی‌زند! عموحاجی در دهستان دژگاه بخش دهرم شهرستان فراشند زندگی می‌کند. البته زندگی که شباهتی با سبک زندگی مردم عادی ندارد و فقط به‌ذائقه خود عموحاجی خوش می‌آید. او غذایش را با نیم‌پز کردن مردار حیوانات تهیه می‌کند و اهل دود و دم هم هست اما آن‌هم با مردم عادی متفاوت است. پیپ در دست کرده است و از سرگین یا همان فضولات حیوانات پرش می‌کند و دوش را به هوای می‌برد. هیچ کس نمی‌داند عموحاجی چطور تا حالا زنده مانده است. مگر می‌شود ۶۰ سال تن به آب نزد، از مردار حیوانات خورد و از فضولات‌شان دود کرد و زنده ماند؟ البته خودش عقیده جالبی دارد و می‌گوید: «اگر آب به تشن بخورد قطعاً مریض می‌شود». حالا این که عموحاجی تعریفش از سلامت چیست و به چه چیزی مریضی می‌گوید، بماند.

ZENDEGI - SALAM
ضمیمه روزنامه خراسان
یکشنبه • ۱۶ تیر ۱۳۹۸
۴ دی‌القمده ۱۴۴۰ • ۷ جولای ۲۰۱۹
شماره ۲۰۱۲۹

۱۳۶۲

نکاتی کمتر شنیده شده درباره جنگل‌های هیرکانی که به‌عنوان دومین میراث طبیعی ایران در فهرست میراث جهانی ثبت شد

باز مانده‌ای از دوران عصر یخ بندان!

جنگل‌های هیرکانی که برخی آن‌را موزه طبیعی یا فسیل‌های زنده می‌نامند با قدمت ۲۵ تا ۵۰ میلیون سال، از منحصر به‌فردترین جنگل‌های جهان شمرده می‌شود و بازمانده دوره ژوراسیک هستند. بعد از عصر یخ بندان که بیش از یک میلیون سال پیش اتفاق افتاده بود، این نوع جنگل‌ها در حالی که در بیشتر نقاط اروپا و سیربی به دلیل سرما قادر به بقا نبوده‌اند و هم اکنون فسیل‌هایی از آن‌ها به جا مانده است، در اقلیم معتدل تر حاشیه دریای خزر به حیات خود ادامه دادند و سالم ماندند. برای همین به آن «مادر جنگل‌های اروپا» نیز می‌گویند.

هیرکان در واقع نام قدیم گرگان در گویش مازنی بوده که به جرجان یا ویرکان که در کتیبه‌های به جا مانده از دوران هخامنشی نیز نوشته شده، شهرت داشته است. در چهل و سومین نشست جهانی یونسکو، پرونده جنگل‌های هیرکانی در جنوب دریای خزر با ۱/۹ میلیون هکتار وسعت به‌عنوان دومین میراث طبیعی ایران ثبت جهانی شد. ایران ۲۳ اثر تاریخی و طبیعی ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو دارد که شامل ۲۲ اثر تاریخی و یک اثر طبیعی (بیابان لوت) است و اکنون با ثبت جهانی جنگل‌های هیرکانی، شمار این آثار به عدد ۲۴ رسیده است اما چقدر با این جنگل و ویژگی‌هایش آشنا هستید؟

● جنگلی ۸۵۰ کیلومتری!

جنگل‌های هیرکانی که در زبان عامیانه به آن جنگل‌های شمال گفته می‌شود، نوار باریک ۸۵۰ کیلومتری در پنج استان گلستان، گیلان، مازندران، سمنان و خراسان شمالی است که تمرکز آن در خزر بوده است و درختان دیرزیست حدود سه هزار ساله با منبع غنی ژن در آن وجود دارد. ۱۵ نقطه از این جنگل شامل پارک ملی گلستان، جنگل ابر، جهان نما، بولا، جنگل الیمستان، جنگل‌واز، حوزه کجور نوشهر، چهارباغ چالوس، جنگل خشک داران، گشت رودخان، سیاه رودبار گیلان و منطقه حفاظت شده لیسار از سایت‌های انتخابی ثبت شده در فهرست میراث جهانی هستند. ارتفاع رویش آن‌ها از سطح دریا آغاز می‌شود و تا ۲۸۰۰ متری ادامه می‌یابد. جنگل‌های هیرکانی متراکم‌ترین ناحیه جنگلی ایران را تشکیل می‌دهند. برای مثال، جنگل ابر نمونه‌ای از این جنگل‌هاست که به دلیل قرار گرفتن در محلی که ضخامت کوه‌ها کمتر شده است و ابرها به سمت جنگل می‌آیند، اختلاف فشاری رخ می‌دهد که باعث می‌شود شما بتوانید روی ابرها راه بروید.

● اهمیت این جنگل به دلیل قدمتش نیست!

اهمیت جنگل‌های هیرکانی تنها به دلیل قدمت آن نیست بلکه این جنگل‌ها افزون بر تولید اکسیژن، به ذخیره آب نیز کمک می‌کنند زیرا نفوذ آب در خاک مناطق جنگلی بسیار بیشتر از مناطقی است که فاقد پوشش گیاهی هستند همچنین نبود ذخیره آب توسط مراتع و جنگل‌ها موجب ایجاد سیل‌هایی مانند سیل‌های اخیر استان گلستان می‌شود. به گفته مسعود مولانا عضو شورای هماهنگی شبکه ملی تشکل‌های محیط زیست و منابع طبیعی کشور در ۳۰ سال گذشته میزان بارش در شمال کشور ۲۰ درصد کاهش یافته اما مقدار سیل ۵۰ برابر شده است که در حالت عادی این معادله درست نیست. در واقع این اتفاق بیانگر عملکرد منابع طبیعی در جذب آب با گرفتن روان‌آب‌ها در نقش آبخیزداری است که باعث شارژ آبخوان‌ها می‌شود.

● موزه زنده‌ای که ۵۱ درصدش را نابود کرده‌ایم

جالب است بدانیم درختان کهن سال، بادوام و همیشه سبز سرخدار هیرکانی ماده‌ای سمی به نام توکسین دارند که انسان‌های نخستین از برگ آن نوعی سم مخصوص می‌ساختند. به گفته کارشناسان، تمامی داروهای مد نیاز برای درمان سرطان‌های زنانه از ماده‌ای به نام تاکسول ساخته می‌شود که این ماده فرمول پیچیده‌ای دارد اما به‌طور طبیعی در گیاه سرخدار یافت می‌شود. با این حال و آن‌چه امروز حیات این موزه زنده را تهدید می‌کند و نابودی آن را به دنبال دارد، بهره‌برداری بی‌رویه از منابع و قطع درختان برای ساخت و ساز و استفاده در صنایع چوب، سدسازی و چرای بی‌رویه، کمر به نابودی کهن‌ترین جنگل‌های جهان بسته است. تاکنون تقریباً ۵۱ درصد این جنگل از بین رفته و منقرض شده است و ۳/۱۰ درصد آن تحت حفاظت است که در این مناطق گونه‌های زیستی تهدید شده و در خطر انقراض وجود دارند. کارشناسان امیدوار هستند با ثبت جهانی جنگل‌های هیرکانی، از امکانات خاص حفاظتی مدرن و دستگاه‌های سنسوردار برای آگاهی از خطر که از اعتبارات ملی یا با کمک یونسکو فراهم می‌شود، استفاده شود تا به توقف روند نابودی این جنگل‌ها کمک کند.

منابع: ایسنا، العالم

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا

منبع: ایسنا، ایسنا، ایسنا